

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **vláda České republiky**, se sídlem Praha 1, nábr. E. Beneše 4, zastoupeného JUDr. V. H., náměstkem ministra vnitra, proti odpůrci: **Českobudějovická nezávislá nová volba**, adresa pro doručování: ing. O. E., mluvčí Českobudějovické nezávislé nové volby, U Výstaviště 18a, České Budějovice, v řízení o návrhu na rozpuštění politického hnutí,

t a k t o :

- I.** Politické hnutí Českobudějovická nezávislá nová volba **se rozpouští**.
- II.** Navrhovateli **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát se sídlem Cejl 20, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 24. 3. 2005 podala u Nejvyššího správního soudu vláda ČR (dále jen „navrhovatel“) návrh na rozpuštění politického hnutí Českobudějovická nezávislá nová volba (dále jen „odpůrce“) podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále jen „zákon o politických stranách“). Tento návrh odůvodnil navrhovatel tím, že Nejvyšší soud usnesením ze dne 26. 11. 2002, sp. zn. 11 Zp 6/2002, pozastavil činnost odpůrce, a to pro opakované nesplnění zákonné povinnosti každoročně předložit Poslanecké sněmovně vždy do 1. dubna výroční finanční zprávu (§ 18 odst. 1 zákona o politických stranách). Jelikož odpůrce po pozastavení činnosti neučinil kroky k odstranění závadného stavu (tzn. nepředložil Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávy za roky 1999 a 2000) a navíc nepředložil

tuto zprávu ani za roky 2001 a 2002, domnívá se navrhovatel, že zákonné podmínky pro rozpuštění odpůrce byly splněny. Navíc Ministerstvu vnitra není známa jakákoliv aktivita odpůrce.

Odpůrce se k podanému návrhu nevyjádřil.

Z obsahu spisu soud konstatuje, že z usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 3. 5. 2002 (č. 2299, 49. schůze, 3. volební období) k výročním finančním zprávám politických stran a politických hnutí za rok 2001 vyplývá, že odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2001. Z usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 21. 5. 2003 (č. 495, 16. schůze, 4. volební období) se dále zjišťuje, že odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2002 a z tohoto důvodu Poslanecká sněmovna požádala vládu o podání návrhu na rozpuštění tohoto politického hnutí.

Shora citovaným usnesením ze dne 26. 11. 2002 Nejvyšší soud pozastavil činnost odpůrce, neboť bylo prokázáno, že odpůrce skutečně nesplnil zákonem uložené povinnosti, když opakovaně v zákonem stanoveném termínu nepředložil příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, výroční finanční zprávy, a to za roky 1999, 2000 a 2001, a neučinil tak ani později. Odpůrce tak nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v ustanovení § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro je možno rozhodnout o pozastavení činnosti strany nebo hnutí.

K výzvě soudu Poslanecká sněmovna PČR přípisem ze dne 21. 6. 2005, č. j. RV/20.6.2005/6612/392, sdělila, že odpůrce do 20. 6. 2005 nepředložil Poslanecké sněmovně žádnou výroční finanční zprávu.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách platí, že strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění, jestliže je jejich činnost v rozporu s ustanoveními § 1 až § 5 zákona o politických stranách nebo jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena. V rozhodnutí o rozpuštění strany a hnutí určí soud současně likvidátora, kterým nesmí být osoba, jež byla členem této strany a hnutí.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 cit. zákona může při pozastavení činnosti strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podají orgány uvedené v ustanovení § 15 tohoto zákona žalobu ve správním soudnictví na rozpuštění strany.

Ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 cit. zákona o rozpuštění strany a hnutí rozhoduje na návrh vlády, případně na návrh prezidenta republiky, Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Podle ustanovení § 96 s. ř. s. rozhoduje o návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí soud podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu.

Na základě shora popsaných skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podaný návrh je důvodný, protože odpůrce po pozastavení jeho činnosti v zákonem stanovené době jednoho roku neučinil žádné úkony k odstranění stavu, který byl důvodem

pro rozhodnutí Nejvyššího soudu o pozastavení jeho činnosti, tj. nepředložil výroční finanční zprávy za roky 1999 a 2000. Navíc, jak vyplývá z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny PČR č. 2299 a č. 495, odpůrce tuto svoji zákonnou povinnost nesplnil ani ve vztahu k rokům 2001 a 2002.

Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o rozpuštění uvedeného politického hnutí. Ve věci rozhodl soud bez jednání za podmínky souhlasu účastníků (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když úspěšnému navrhovateli náklady řízení nevznikly.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta se sídlem Cejl 20, Brno, který bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je přípustná obnova řízení za podmínek uvedených v § 111 a násl. s. ř. s. Návrh na obnovu řízení lze podat k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy. Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí však může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán.

V Brně dne 15. prosince 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu